

Özdemir Recep

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.12.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı ve Ölüm

Sokakların sessizliği soğuk kış gecelerinde belli olur,
Benim sessizliğimde işte böyle bir gecede açığa vurur
Birini çok seversin mesala, oda seni terkeder heryer karanlık olur
Yada çok güvendiğin biri sırtından vurur ya!
Sonra kalırsın ortada böyle yapayalnız, tek başına..en derininde kalbinin.
Birşeyler beklersin hayattan, birden hepsi yok oluverir...
Ne bir beklenti kalmıştır artık, nede akıtacak iki damla gözyaşı.
Ama yine de yaşamaya devam edersin...
Yeni hayatlar düşlersin yada mucizeler.
Hep kandırırsın kendini ve sessizce beklersin.
Dua edersin bazen, ama nafi edemez söylenenler aslında.
Haykırmak istersin ama haykıramazsın,
Boşluktadır çünkü...Hani o bilinmeyen karanlık, derin boşlukta.
Yine, kandırırsın kendini....
Bunu yapmak biraz dindirir acını ama asla bitirmez,
Çünkü o acı artık içine işlemiştir, hatta seni ele geçirmiştir.
İliklerine kadar işler yavaş yavaş,
Her geçen saniye dahada acır için,
Her geçen dakika ölüm gibi gelir o zaman.
Dokunduğun herşey kırılıverir,
Düşündüğün tüm düşlerde yanında götürürsün acıyı da.
Ve..Şimdi mahkumsundur acıya..
Ölmek istersin bazen,
Herşeyi bitirmek, seni çürüten acıyı bitirmek.
İstersinde yapamazsın.
Yada sadece ölmek istersin işte...
Kurtuluşu ölümden görürsün.
Olan olmuştur bir kere, mecbursundur yaşamaya.
Çok düşünürsün ama yapamazsın, sadece düşünürsün.
Zaman yine bişeyler götürür senden içindeki acı ise bitirir bedeni.
Gözlerinde morluklar oluşur ama aldırılmazsın,
Her aynaya baktığında dahada bi nefret edersin kendinden.
Ne saatlerce ayna karşısında süslenmeler kalmıştır geriye,
Nede bağıra bağıra şarkılar söylemek kendi kendine.
Hiçbirşey kalmaz elinde.
İşte..umutlar, beklentiler, güvenler, sevgiler karşılıksız kalır ya!
Acısı saplanır bıçak gibi vücuduna.
Hayatın öbür yönünü görürsün!
Bazı şeyleri daha iyi anlarsın,
Yada gözden geçirirsin yaptıklarını.
Geçmişe gitmek istersin bazen,
Geçmişe gidip bazı şeyleri değiştirmek,
Aslında hiçbirşeyi değiştiremezsin.
Değiştirebildiklerin hayallerindir,
Ve..her yalnızlıkta yanındadır hayaller,
Hayallerinin tanrısı olursun.
Birşeyler paylaşmak istersin birileriyle,
Ama o birileri çoktan gitmiştir.
Kimse yoktur etrafında,
Sadece dört duvar ve dağınık bir oda kalmıştır.
Bişeyler anlamak istersin,
Mesala insanları anlamak istersin.

Ama çözemezsin,
Çoğu sorunun cevabını bulamazsın.
Çok az şey bulursun insanlar hakkında,
Buldukların pislik kırıntılarından öteye gitmez.
Artık bitsin istersin irdelemezsin daha fazla.
Sarhoş olmak istersin, deliler gibi sarhoş olmak,
İçersin,içersin,eğlenirsin.
Her biten şişe,başka bir acının simgesidir.
Daha sonra kusarsın...Nefreti kusarsın,
Acıyı kusarsın.
Ama bilirsin ki sabah kalktığında acı yine başucunda olacaktır.
Çaresiz kalırsın bazen,hiçbir varlık gösteremezsin
Bir hiç olursun yada ondanda öte birşey,
O zaman sadece ağlarsın,hemde saatlerce ağlarsın.
Bu hayata gelmiş büyük bir hayal kırıklığıdır.
Öyle bir zaman gelir ki..nefes almak zorlaşır,
Sanki birileri yapışmıştır boğazına,
Onlarla kavga etmek istersin ama çare yoktur.
Yine kırılır kolların.
Azrailin nefesini hissedersin ensende.
Ve..böyledir işte,
Acı seni ölüme sürükler
Sen acıyı yenemezsin.
En sonunda ölümlle buluşursun biryerlerde,
Ya huzura kavuşursun,
Yada ateşte kavrulursun.
Arkandan ne ağlayan olur,nede gülen.
Senin içinse bundan sonrası sonsuzluktur.
Toprakla buluştuğunda gerçeği görürsün.
Çünkü Acı sana gerçeği göstermiştir,
Ölümü.....

(19/11/06 - 00:12)

Özdemir Recep

Alacakaranlık

alacakaranlık usul usul çekiyordu gökkuşağını.
soğuk ürpertiler zihnimde şenlendi,
ne bir sevgi vardı elimde,
ne de iki kadeh içki.
sonumu düşünmüyordum ama,
korkuyor ve üşüyordum.
dayandım geceyarısına doğru,
dayandım en dayanıklısından.
hatta deniz dalga dalga vururken limana,
çektim içime uzunca yosun kokusunu.

alacakaranlık usul usul çekiyordu gökkuşağını
ve ben aldırmıyordum.
batan güneşe eşdeğer,
batıyordum kendimce.
hatta ebemkuşağının o enfes
renk festivalinde bile değildi gözüm.
bazı kadınları seviyordum
sonra aldırmıyordum.
ben üşümüyordum da artık,
sadece korkuyordum.

alacakaranlık usul usul çekiyordu gökkuşağını
çok geçmeden büsbütün
çöktü üstümüze gece yarıları.
gökkuşağı gitmişti artık,
ardında beyaz bir sis,
bulutlu bir gece.

alacakaranlık usul usul çekiyordu gökkuşağını
ben gidiyordum oysa,
önümde engeller kuyruğu
arkamda pişmanlıklar silsilesi.
ve düşmana inat
-nazım babanın dediği gibi-
bir gün fazla yaşamak
uğruna gidiyordum.
sana inat.

alacakaranlık usul usul çekiyordu gökkuşağını
görüyordum ve çaresizdim,
halbuki ne dileklerim vardı aşktan yana,
bir ateşböceği gibi yanıp sönen.
gökkuşağı bitince.
uzuyordu fırtına.
ben gidiyordum,
hep sana açılan kapılara doğru.
kanıyordu bir yerlerim,
ve hala korkuyordum.
umudumu kaybedince
kayboluyordum.
şafak vaktini göremeden

ađlıyordum.
senin yolunda,
senin uğruna
ađlıyordum.
sonraları yapayalnızdım
sonraları sessiz.
ortalarda bir ben kaldım.
birde hiçkimse.
ve düşmana inat
sana inat
bir gün fazla yaşayamadan
yumdum gözlerimi hayata.
beni iyi hatırlayın yoldaşlarım,
beni iyi hatırlayın.

Özdemir Recep

Bir

Bir bir terkederken sevdiklerim,
Bir bir doldu içime karanlık.
Bir bir oldu bu güz, bu yağmur.
Bir bir aktı gözyaşlarım.
Bir bir boyun eğdim kadere.
Bir bir değiştirdim kaderi.
Bir bir saydım.
Bir... on(bir) ... yirmi(bir) ...
Bir miş hayatım meğer.
Bir den öğrendim.
Bir miş tanrı,
Bir miş yaşam.
Bir öğrendim,
Bir saydım.
Bir rüya gördüm sonra.
Bir ben varmışım.
Bir sen yokmuşsun.
Bir sen olmuşsun.
Bir ben yok olmuşum.
Bir olamadık sevgili!
Bir türlü sarılamadık!
Bir kayboldum,
Bir vuruldum,
Bir öldüm sonra.
Bir sana yandım.
Bir kendime.
Bir sana baktım,
Bir kendime.
Bir ağladım kadere,
Bir ağladım! .

Özdemir Recep

Dibe Vurmak (Deneme)

Dibe vurmak..Hepimizin istediği ama hiçbirimizin yapmaya cesaret edemediği..hayattan nefret ettiğimiz zamanlarda kan kusmak gibi yada heryeri siyah görmek kör olmak gibi birşey...Bu olgu insan vücudunu yakan sinir sistemini imha eden beyin hücrelerinin yok olduğu ama senin farkında olmadan üst üste sigaraları yaktığın dumanı soluduğun sağlıklı düşünemediğin herşeyden vazgeçtiğin birilerini öldürmek istediğin anlar..zor dakikalar..Beyninde dolaşan binlerce saçma sapan fikirlerin esiri olduğun güzel birşeyleri berbat etmek istediğin..gecenin siyah karanlığında kan görmek istediğin, kan çıkarmak...

Uyumaya Çalışırsın,koyun falan saymayı denersin mesala yada daha farklı olarak vücudunda dolaşan ufak milyonlarca virüsü,paraziti yok etmek. Bir atom bombası atmak şehrin tam kalbine bir binayı havaya uçurmak tam karşılığı dibe vurmak..Her türlü kavramı yok etmek aile,aşk,para veya boktan bir iş..güzel bir sarışınla yatmayı reddetmek,karşına çıkan tüm rastlantılardan sıyrılmak! Ermeni soykırımını bile kabul etmek..Pes etmek..

İnsanların herbirini herbir zerresini ezmek istersin paramparça etmek,her gün aynı durakta gördüğün pis pis sırttan insanları ezmek istersin...Mini etek giyip taciz edildiğinde şikayet eden kaltakları ezmek istersin,porno filmi çıktıktan sonra bile namusunu korumaya çalışan aptalları,marka giyerek gösteriş yapmaya çalışan ezikleri dahada ezmek istersin yerin dibine sokmak,bişi bilmeden biliyormuş gibi davranan öğretmenini öldürmek,yirmi tane çocuk doğuran ve doğutturanların neslini yok etmek,milyonlarca kez uyarılmasına rağmen hala aynısını yapan özürlü yaratığı boğmak istersin..

Kimsenin takdirine ihtiyacım yok,kimsenin sevgisine,kimsenin fikrine ihtiyacım yok, hiçbirimizin ihtiyacı yok bizim ihtiyacımız olan şey kendimiz insanlığa yaptığımız katkılarımız gerçek manada bunu yapmak yani insanlığa katkı yapmak, istediğimiz ama hiçbirimizin yapmaya cesaret edemediği hayattaki nefretlerimiz..Bizim ihtiyacımız olan dibe vurmak..tam manada dibe vurmak,gerçekten dibe vurmak tüm bu sayılanları yapmak...Buna gerçekten hazırmıyım? Buna gerçekten hazırmıyız? ? .....Biz ne kadar dipteyiz? Ne kadar dibe vurabiliriz?

Dibe vurmak...Sıfıra inmek..Yeniden başlamak..Sıradan olup sıradan olanları reddetmek...Her şeyden vazgeçip nefretlere bürünmek....eylemleri gerçekleştirmek...Zaten boktan olan hayatını bide çamura batırmak ama yinede gülebilmek...Dibe vurmak iyii bişey yeterki biz DİBE vuralım DİPTE olalım! ....

(01 Ocak 2007-Pazartesi 23.15)

Özdemir Recep

Dörtlük

Dün gece hüzünlendim birden,
İçtim yine sevgilim, hep elem'den,
Öylesine sevmişim ki seni,
Ağlıyorum kederden.

Özdemir Recep

Eski Aşklarım

mazide kalmış eski aşklarım
aynı zamanda dostlarım,arkadaşlarım.
ne bir eleştri mektubudur bu yazdığım
nede hissettiğim pişmanlık kaygım
benden kesinlikle şüphe duymayın
hatta adımı ağzınıza almayın
ben utanırım,ben duygulanırım.

affedin beni eski aşklarım
aynı zamanda dostlarım,arkadaşlarım
hiçbir zaman iyi bir ahbab olamadım
biliyorum bende bir sevgili bulamadın
görüyorum ben hiç aldırmadım
zaman geçince düşündüm ve sonunda anladım.

mazide kalmış eski aşklarım
aynı zamanda dostlarım,arkadaşlarım.
isterdim hep yıldızlardan bir galaksi yaratalım
güneşle birlikte her yeni güne umutla doğalım
iki beden tek bir bütün olalım
beraber gülüp beraber ağlayalım.

mazide kalmış eski aşklarım
aynı zamanda dostlarım,arkadaşlarım.
ruhum küçük bir teknedir şimdi açıklarda
yalnız ve kimsesiz...
düşündüğüm eski aşklar, dostlar ve arkadaşlar
içki masası
rakı mezesi..
ve muhtemelen terkederken ben
akıtılmış iki damla gözyaşı masanın üstünde.

bağışlayın beni eski aşklarım
aynı zamanda dostlarım, arkadaşlarım.
bu berbat geceyi ruhuma bağışlayın..
bu mazideki adama sadece bir bakın
ve elinizdeki son kurşunu beynime saklayın

affedin beni eski aşklarım
aynı zamanda dostlarım, arkadaşlarım.
affedin.

Özdemir Recep

Eylül

Bilmezlerdi,
Sonbahardır hüznün mevsimi
Ve alabildiğine karanlık eylül akşamlarında
Şiirler tutuşturmak bir kaç kelime de olsa
Sevgiliye hitap şeklinde.
Belki içinden çıkar manalı birşeyler diye,
Her gece, sana yazılan bir şiir olmuş.
Sonra ardından gündüz olmuş,
Güneş doğmuş, kelebek uçmuş...
Sabahın ilk saatlerinde bir adam vurulmuş..
Ve ambulans sesi..
Ve bir kadın, ardından yaşlı gözleri..
Hele bir de aylardan eylülse,
Bitermi o hüznün kederi?

Özdemir Recep

Fikrimce

Çocuk

yağmur altında bir çocuk,
olsa ne olur olmasa ne olur?
şemsiyem kırılmış..ıslanmışım
görse ne olur görmese ne olur?
çocuk işte.. ağlasa ne olur?
aldatsa ne olur?
çocuk deyip geçmeyin beyler!
bir çocuk bin hayata mâl olur! .

Aşk

tarifi imkansız dediler hep,
yaşamak lazım dediler,
gönlü bir güzele kaptırmak lazım.
aşk olur dediler..güzellik olur.
biri de çıkıp demedi ki kardeşim!
bu aşkın sonu ne olur?

Oda

seviyorum ben odamı,
manzarası olmasada
marmaraya doğru.
ama yinede gelir vapurun sesi,
çocuk neşesi, köpeğin uğultusu.
yatağımın başucuna doğru.
çok şükür. çok şükür.

Yağmur

kararsız..güçsüz bir hava.
bir gün açık bir gün kara.
eh be mübarek!
sendemi yolunu şaşırdın..
uğramazmısın buralara?

Dedikodu

kim kiminle nerede?
umurumda mı sanki..
ali'nin ayşe'ye olan aşkı.
veyahut,
ötekinin yaptığı zina.
biri hırsızlık yapmış,
banane ulan..
banane!

Ölüm

yalan dünyanın

gerçek finali.
ölümsüz dünyanın
ebedi serüveni.
sonra cennet,sonra cehennem.
umarım buradan güzeldir,
umarım tanrım.

Ucube

arka sokakta bir ucube,
yırtınıyor yeni doğmuş çocuk misali.
bağırıyor kulaklarım çınlıyor..
çırpınıyor..içim düğümleniyor.
sus be kadın! sus artık
gözlerimden sen damlıyor.

Özdemir Recep

Geçip Gitti Zaman

Gözlerim hep boş bakıyor aynalara..
Sıkıcı günlerden arda kalan bir kaç bira şişesi.
Kalbimin en derininde acı bir gülümseme
Bütün vücudumu sarıveren o tuhaf..sessiz..sakin ürperti.
Böyle geçinip gidiyoruz işte her gece.
Şıkıcı,yorucu,ürkek ve biraz sessiz.
İçimde bir güz..dışımda bir endişe..
Nasıl da geçiverdi ah! koskoca bahar
Öpmeden bir sevgiliyi! ..
Oysa yalnızlık olmamalıydı bizi bekleyen,
Kapıda bir bekçi gibi her gece.
Meğer ki düşler süslemeliymiş böyle geceleri
Eğlenmeliymiş gönüller umursuzca.
Bilemedik ey sevgili! bilemedik..
Mutluluğun resmini çizemedik..
Ne hayat bizi umursadı nede biz hayatı.
Bu zor geceleri yenemedik! ..

Özdemir Recep

Gidenler

Çokmu kırdım ben onları?
Niye hiç dönmedi gidenler..
O Dağın arkasına.
Yoksa başlarımı dertte?
Yoksa unutulmuş muydum bu sessiz kentte...
Niye hiç dönmedi gidenler..
Yarım kalan bir şeyleri yokmuydu sanki geride?
Göremediler mi içimdeki o kıvılcımı?
Ya sana ne demeli ha?
Sendemi gittin onlarla
Daldın masallara.
Peki sen niye dönmedin?
Oysa ben beklemişken seni umutlu gözlerle.

Dönmedin
Uzun zaman oldu belkide dönmeyeceksin
Ama ben bekleyeceğim
Uzun zaman olsada bekleyeceğim..
Belki yine güneş doğar diye pencereden
Bir sabah belki ağlar diye bulutlar yine..
Yine ve yine severiz diye..bekleyeceğim.

Niye hiç dönmedi gidenler.
Neden hiç dönmedin.
Gitmemişken gülüşün aklımdan
Neden yeniden gelmedin.

Şimdi anladımki hiç dönmezmiş gidenler,
Bekleyenleri olsa bile geride.
Aslında unutmazmış sevenler..
Her ne kadar unuttuklarını zannetseler bile.

(27/08/07 02.14)

Özdemir Recep

Giderim

Can damarıma bastı yine zaman,
Ar damarım çatladı bak dönmüyor dünyam.
Giden gitmiş,
Bir de sen yoksun ya buralarda...
Bende giderim.
Namussuzum ki giderim bu şehirden,
Yeminler olsun giderim.
Ne sensizlikle avunurum,
Ne seninle yorulur..
Ne adına şiirler yazarım,
Ne de hicranın vurur içime.
Yaparım bak bilirsin! ..
Bırakırım herşeyi, giderim bu şehirden.
Yeminler olsun giderim.
Bir cinayet işlerim belki,
O karanlık sokakların birinde.
Yada kendimi çığnerim,
Kendi içimde.
Ne hatırlarım yüzünü,
Ne bakarım resmine.
Giderim bu şehirden.
Sen duymazsın gittiğimi,bilirim.
Ama yine de giderim.
Şerefsizim bir cinayet işler de giderim!
Giderim ölüme sen bilmezsin.
Yeminler olsun giderim.
Hem ölürüm..Hem giderim.

Özdemir Recep

Güneş

Ey gidi koca güneş!
Ne işe yararsın? Parlat şu yalnızlığı..
Bu sabahta benim için yüksel,
Bir sabahta aydınlat karanlığımı.
Bak ben bıraktığın yerdeyim,
Hala hüznün ve kederdeyim.
Ara beni bul işte
Karanlığın içindeyim.

Özdemir Recep

Herşey Bambaşka Gözlerimde

Herşey bambaşka artık gözlerimde
İçimde sen varsın içim bile bambaşka
Nasıl da seviyorum seni
Anlatmak mümkün değil
Bu kadar mutluluk dolu ruhunu görmezden gelmek
Nasıl da özlemişim seni
Aklımdan gitmeyen o gülüşünü nasıl da özlemişim
Ne kadarda sevmişim seni
Ne kadar çok özlemişim,
Ağlamak geliyor içimden..
Kollarının arasından sonsuzluğa süzölmek yavaş yavaş
Ne kadarda yalnızmışım meğer ben sensiz
Hep yanlış yaşamışım hayatı nedensiz

Herşey bambaşka artık gözlerimde
içimde sen varsın içim bile bambaşka
Sözlerim, duruşum, kişiliğim, bedenim
Herşeyim bambaşka
Sen varsın hayat sanki bir rüya
Sen varsın bambaşka oldu dünya..
Yağmurlu bir günün ılık güneşi,
Karanlık bir gecenin parlak aydınlığı var üzerimde..
Sen varsın artık bende varoldum sanki..
Yeni bir sayfada seninle yeniden doğdum
Nasıl bir varlıksın tarif etmek imkansız seni
Yıldıza sorsam, yağmura sorsam, rüzgara sorsam,
Anlatabilirlermi ruhunun güzelliğini?

Özdemir Recep

Kadın

Yağmur mu yağdı yoksa saçlarına?
Yoksa çok mu ağladın yalnızlığına..
Hiç mi sevmezdin bu geceleri be kadın..
Hiç mi denemezdin uyumayı.
Peşinde koşarken bütün mahallenin köpekleri
Hiç mi korkmazdında yürürdün ağır ağır..
Ah be kadın..Ah!
Sende mi bilmezdin hiç gülmeyi..
Tıpkı benim gibi..

Hep mi terkedildin be kadın
Hep mi aldatıldın..
Ah be kadın..Ah!
Dertlisin sende dertli..
Yüreğın parça parça olmuş kederlisin.
Sende yalnızsın be kadın sende yalnızsın..
Boşuna uğraşma..
Sende yarım kalmışsın.

Özdemir Recep

Kış Gelince

Havalar soğudu buralarda.. Kış geliyor.
Oysa bir çiçek açtımı sevinirdim eskiden,
Şimdi ezdik tüm çiçekleri.
Usul usul çöktü üstümüze karanlık,
Ve hiç bitmedi inan bu bulutlu geceler.

Havalar soğudu buralarda.. Kış geliyor.
Kudurdu deniz akşam vakti yine,
Vurdu tokat gibi dalgalarını kıyılara.
Hele birde poyrazla bir oldumu meret,
Hakkından gelinmiyor.

Havalar soğudu buralarda..Kış geliyor.
Zira üşüdü ellerim,
Beklerken iskele meydanında,
Olmayan sevgiliyi.
Herkez geldi geçti de önümden,
Bir geçmedi benim sevgili.

Havalar soğudu buralarda.. Kış geliyor.
Erken battı güneş,uzadı gece.
Adını sayıkladım yine hece hece.
Ve ben bir yaş daha büyürüm hep,
Buralara kış gelince.

Özdemir Recep

Mademki

Mademki durumumuz budur,
Vurun gemileri kıyılara,
Kalmasın tek bir tanesi bile.

Mademki durumumuz budur,
Ekmeyin fidanları,
Bırakın çöl olsun dünya! ..

Mademki durumumuz budur,
Aşk demeyin,sevgi demeyin,
Yalan söyleyin sadece.

Mademki durumumuz budur,
Öldürün masumları,
Arkanızda iz bırakmadan.

Mademki durumumuz budur,
Bırakın! Bırakın herşeyi,
Elinizi sürmemek üzere birdaha.

Mademki durumumuz budur,
Kurun fabrikalarınızı,
Küresel ısınmaya inat.

Mademki durumumuz budur,
Savaşın güçsüzlerle,
Merhametsizce, Haksızca, Nedensizce.

Mademki durumumuz budur,
Yaşamak için yok bir sebep,
O vakit biz ölmüşüz be üstat.

Özdemir Recep

Melodram

Büyüdükçe bu eller.. bu yürek
Anlıyor gerçekleri, aldanma sakın.
Yaşandıkça yeni bir gün,
Gördük yavaş yavaş tüm renkleri.
Sentetik zamanlarda karalandı aşk.
Müsvedde bir kağıtta üstelik,
Ve kimse anlayamadan atıldı çöpe!
İçinde bir mecnun ki evlere şenlik.

Atmosferim bozuk.. ölümüm yakın.
Üstelik açım, ruhuma gönül vermez kimse.
Sevgi desen ayaklarımın altında sürünmekte!
Nitekim saygının şanı meçhul.
Aşk'ın ruhani değeri bitik.
Ve hayat denmiş bu oyuna
Nedeni kayıp, nedeni yitik.

Müptela oyuna.. adem ve havva.
Trajikomik öykünün sonunda,
Dramatik yaşamlar, sonu bilinmez bitişe.
Kalanım sıfır.. çıkan bile yok üstelik.
Yaşamak mı.. bizimki galiba delilik!

(10/12/07)

Özdemir Recep

Ne desem

Ne desem ben buna
Bilmem ki pařam,
Musibet mi desem,
Zarafet mi desem.
Ne desem olmaz pařam.
Ne desem haksızlık.

Özdemir Recep

Onsekiz

onsekiz yaşında bir yosma
izliyor rıhtımı sessizce
elinde bir cigara
yüzünde bir endişe

onsekiz yaşında bir yosma
hep kederde hep yasta

gidebilsem yanına
ah bir konuşabilsem
adını bir bilsem
boynuna bir sarılabilsem

onsekiz yaşında bir yosma
belli ki yüreği parça parça
belli ki ağlıyor
görüyorum

yıllardan kaç olmuş
takvimlerden haberim yok
ama hâlâ rıhtımda gezer durur
ve o hâlâ
onsekiz yaşında bir yosma
yaşlanmadı daha
ve böyle bir hayat yaşanmaz
henüz
onsekiz yaşında.

(17/11/07 - 01.25)

Özdemir Recep

Öyle Bir Dünya ki

Öyle bir dünyaki...İnanması zor gerçeklere
Öyle bir dünyaki...Kazanmak yok..sonunda,bile bile..
Öyle bir dünyaki...İnanç'lar sürünüyor yerlerde
Öyle bir dünyaki...Sevgiler karşılıksız kalmış her yerde..
Öyle bir dünyaki...Çürümüş bedenler titrek ellerle..
Öyle bir dünyaki...Anlatması güç yaşanması zor belkide..
Öyle bir dünyaki...Umutlar kaybolmuş karanlık gecelerde..

Özdemir Recep

Rubai

sen ansızın giderdin ben ağlardım
içki içerdim karalar bađlardım
bilirdim ki sen bir yalancısın
resmine tükürünce ferahlardım

Özdemir Recep

Sensizlik Olgusu

içimde bitmeyen bir tümör
kanadı durdu hep.
bazen gözyaşım olup aktı,
bazen dökülemeden,
sızdı mideme.

içimde bir kalp sancısı
ağrıdı durdu hep.
oysa mazaretim yoktu
aşktan yana
ve aşk namına yazılmış
hiçbir şiirimde
geçmezdi "keşke" kelimesi.

içimde bir ölüm duygusu
tirmaladı durdu beynimi hep.
bir şiir yetmezdi ölüme bilirdim
iki bıçak bile nafileydi aslında.
tesir bile etmedi ya
uyku ilaçlarım
kütür kütür küfrettim geceye.

içimde bir zaman tortusu
sabaha kadar gitti geldi hep.
söyleseydi anlardım oysaki
yada yüreğime dokunsa
narin ve zarıfca.
anlatamazdım zamanı
ama anlardım.
bahsetmeyi deneseydi eğer.
usulca ve sinsice.

içimde bir sensizlik olgusu
deprem olup sarstı hep.
kimi zaman bağırdım rüzgara doğru
kimi zaman konuşmadan
sustum kendi içimde.
ağladığım kadar
birikti yalnızlığım
anladığım kadar
küfrettim imanına.
yokluğuna çare olamadı ki
hayallerin.
kimsesizliğe neden değildi ki
gitmelerin.
oysa ben herşeyinle sevdim seni.
gitmek istiyorsan konuşurma
beni be kadın.
gitmek istiyorsan git sadece.
gitmek istiyorsun git,
yolun açık olsun.

Özdemir Recep

Sonbahar

Olabilðiince ağır
Ve bir o kadar da esrarengiz.
Yine'de silik,
Olabilðiince bitap.
Hepsinden ziyade,
Olabilðiince bahtiyarın sonbahar.
Nasıl bir mevsimdin ki,
Hüzün kokardın aylarca.
Acı getirirdin kente,
Hem, yağmuru'da getirirdin bazen.
Göremediler onlar,
Ama sen bahtiyarın.
Adını hüzün koysalarda,
Sevdim seni sonbahar.

Ömrümün son haz'ı son baharı.
Öldürecek sen beni ey tanrı..
Sonbaharda al canımı..
Ve sen azrail, geleceksen eğer,
İlk ve son kez,
Bir sonbahar akşamında rastla bana.
Rastla ki sonbahar'a hicap olmasın,
Sevmişken böylesine sonbaharı,
Uzaklardayken gitmek olmasın.
Sonbahar...
Son kadehim'de senin şerefine olsun,
Her ne kadar şerefsizliğinde olsa ara sıra,
Zarfında barınsada tüm ayrılıklar,
Son kadeh sana olsun,
Ruhum sana son kez doysun.

Ve ben bir gün yine aşık olursam,
Mevsim sonbahar olsun.

Özdemir Recep

Umutsuz Gece

gömdü tüm umutlarını toprağa o gece,
kırılmış,ürpermiş ve sessiz bedenim.
oysa zehirli bir yılan gibi yanımdaydı her gece,
kirli,pis ve alabildiğine siyah geçmişim.
kör gecenin dipsiz kuyusunda,
ben yine vahlar içinde..kahırdan içmişim.
hayatımın seyircisiz boş sahnesinde,
hiç sevilmeden hep sevmişim.

Özdemir Recep

Umutsuz Umutlarım

Kim anlayabilirki duygularımı
Şu an şu dakika
Kim bilebilir yaşadıklarımı
Kim anlayabilirki beni benden başka
Karanlıkta yankılanan
Boşlukta çınlayan hıçkırıklarımı kim duyabilir
Dipsiz bir kuyudan beni kim kurtarabilir
Hanginiz çıkarabilir ki beni gün ışığına
Hanginiz sarabilir yaralarımı
Kim panzehiri salabilir vücuduma korkmadan
Hanginiz bilebilir ilacımı
Umarsız bakışlarımı
Aşşağılanan duygularımı hanginiz anlayabilir
Ruhumu teslim ettikten sonra
Hanginiz hatırlar adımları
Kim bilebilir yaşadıklarımı
Kim anlayabilir ki beni benden başka

Daha Kaç günah işleyebilirimki
Kaç kez daha şeytana uyabilirimki
Yaptıklarımın fazlası
Daha kaç kere ölürüm yaşarken
Kaç kere doğarım ki yeni baştan
Böyle umutsuz daha kaç yıl yaşayabilirim
Kaç kez kandırırım kendimi
Daha kaç kez yeni bir sayfa açarım hayatıma
Kaç kez daha sonbaharı yaşarım
Ölmeyi daha kaç kez denerim
Kaç kez kendimin kiralık katili olurum
Kaç kez daha karanlıkta yaşarım
Kaç hayat çürütürüm
Daha kaç ölümü görürüm
Kaç tabut taşırım daha
Daha kaç günah işleyebilirimki
Kaç kez şeytana uyabilirimki yaptıklarımın fazlası

Nasıl görmezden gelebilirimki olanları
Nasıl gözlerimi kapayabilirim yalanlara
Nasıl anlarım insanları
Ne kadar formül kullanırım
Nasıl geçiririm bir onyedi sene daha
Nasıl sevebilirim hayatı
Daha nasıl düşünürüm beni sevmeyen insanları
Nasıl uyuyabilirim geceleri
Nasıl gülerim gidenlerin arkasından
Nasıl anlayabilirim evreni
Nasıl bakarım bir daha gökyüzüne
Nasıl mutlu olabilirim
Nasıl kurtarabilirim hayatları
Nasıl diğerleri gibi kalpsiz olurum

Nasıl yalanlar uydururum herkeze
Nasıl görmezden gelebilirimki olanları
Nasıl gözlerimi kapayabilirim yalanlara

Kim anlayabilirki duygularımı şu an şu dakika
Daha kaç günah işleyebilirimki
Kaç kez daha şeytana uyabilirimki yaptıklarımın fazla
Nasıl görmezden gelebilirimki olanları
Nasıl gözlerimi kapayabilirim yalanlara

Ben nasıl isyan etmemki
Ben neden kimseyi seveyimki
Bu kadar kandırıldıktan sonra
Ben niye umut vereyimki birine
Gerçekleştiremedikten sonra
Ben kalırmıyım karanlıklarda
Kimse beni bırakmadıktan sonra
Hiç bir insan ölürmü kendi kendine
Bir neden olmadıktan sonra
Niye yazıyorum ben bunları buralara!
Kimse anlamazki beni dalga geçer yaptıklarımla.

Özdemir Recep

Uyku

Kimse bilmesin uyuduđumu benim.
Alnımdan terler akar kirlenirim.
Hem o namert rüyama gelmesin!
Uykumu bölen yağmur sesinin inceliğinde,
Ağızımdan çıkan küfürlerde saklanan ismini
Kulağıma fısıldayan bir çocuk gibi..
Usul usul söylemesin.
Uykumu bölmesin benim,
Bilirsiniz sevmem..irkilirim.

Özdemir Recep

Yalnızlık

yalnızlık geliyorsa
elini cebine her attığında.
ve boş bakıyorsan aynalara
uzaktan geçerek.
acıktığında yemekten kaçırıyorsan,
ve susadığında
umursamıyorsan.
akıbetin kötü demektir.
yani bu öyle bir şey ki.
yani bu yalnızlık denen illet,
öyle bir şey ki,
adamı değiştirir.
seni değiştirir.
kendin bile anlayamazsın.
yani öyle bir yapar ki adamı,
aynadaki aksini tanıyamazsın.

dolaşırken üşüyorsan ellerin.
ve çalmıyorsa telefonun,
unutulmuş melodisini.
hatta posta kutun boşsa her vakit.
hele birde gözlerin dalıyorsa uzaklara,
derin...derin.
utanmadan düşünerek sevişmeleri,
yaman bir çelişkide kalıyorsa aklın.
akıbetin kötü demektir.
yani bu yalnızlık
öyle bir illettir ki
içine işler anlayamazsın
yani öyle bir yapar ki adamı
aynadaki aksini tanıyamazsın.

uyumak istiyorsan eğer,
hiç uykun gelmeden.
veyahut hüzünlü bir,
aşk şarkısıysa diline takılan.
para artık senin için mühim değilse.
ağaç dikmiyorsan,
sevindirmiyorsan çocukları,
hatta odandan dışarısı
ilgilendirmiyorsa artık seni.
akıbetin kötü demektir.
yani bu yalnızlık
öyle bir illettir ki.
hiçbir mutluluğu tadamazsın
yani öyle bir yapar ki adamı
aynadaki aksini tanıyamazsın.

(24/11/07 - 03.44)

Özdemir Recep